

Edebiyat Defteri

Ulvi Sahipođlu -Őiirleri-

OluŐturulma Tarihi:
27 Haziran 2025 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

YARALI RUHLAR ÜLKESİ

Yaralı Ruhlar Ülkesi

Geçmişten bir çatlak var içimde
sessizliğe uzanan
sızıyor kanlı sözcükler ruhuma

oyuncaklarımın gözleri kırık
annemin sesi duvarın arkasında boğulmuş
ve ben hâlâ aynı karanlıkta
gölgeme sarılarak uyuyorum

ve ben sessizce
içimdeki yaralı çocuğa
dokunurcasına
bir kelime seçerim:
Yaralı Ruhlar Ülkesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1630653/yarali-ruhlar-ulkesi.html>

Saat Gece Üç

Geceye bir sigara yaktım
sönmüş tüm umutların inadına.
İçime çektiğim her duman
bir hatırayı boğuyor
sessizce.

Rüzgar bile dokunmuyor artık
camın ardındaki yalnızlığıma.
Saat üç,
gözlerimde eski bir şarkının
kırık nakaratı var.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1631676/saat-gece-uc.html>

Sisler içinde açan

Kapalı kapılar ardında,
unutulmuş hayatlar gizli,
sislerin içinde açan,
solgun bir renk—
yadigâr bir düş.

Grinin kucağında titrer,
gölgelerle sarılmış,
sessizliğiyle konuşur,
kelimeler unutulmuş,
fısıltılar kaybolmuş.

Gözlerden uzak,
dokunulmaz bir yerde,
özgürlüğe susamış,
ama susuzluğun acısı,
derinlerine işleyen bir diken.

Bir pencere önü çiçeği olmak isterdi,
nazikçe esen rüzgârda savrulmak,
ışığın soğuk dokunuşunda erimek,
ama camın ardında sessizlik hüküm sürer;
ve o renk, yalnız kalır,
kendi sisinde boğulur,
kendi gölgesinde erir.

Belki de açmamak,
gizlenmek daha iyidir,
çünkü her yaprak,
her soluk ton,
bir yara,
bir sırdır burada.

Sislerin içinde açan o renk,
her ne kadar gizli kalsa da,
her gece kendi içine döner,
ama o ışık,
hiçbir zaman
sislerin dışına çıkamaz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1631709/sisler-icinde-acan.html>

VAROLUŞUN UNUTULMUŞ AYNASI

Varoluşun Unutulmuş Aynası

Adım, zamana düşen solgun bir yaprak gibi
hafızaların nehrinde sürükleniyor,
ben ise yalnızca bedenim—
bir heykelin taşlaşmış gölgesi.

Gökyüzü, özgürlüğün ateşini söndürmüş,
gri bulutlar kırık bir şarkının suskun notaları,
umut, yaralı bir kuşun kanadında unutulmuş.

Her sayı, sonsuzluğun kuyusuna düşen bir yıldız;
sıfır, karanlığın kilidinde gizli şifredir.
Soğuk bir mezarın fısıltısı gibi sızar gece,
rüzgârın ağladığı boş sokaklarda yankılanır.

Ruhumla sessizliğin arasında,
başsız bir yılan kıvrılır—
yaşamın keskin dişlerinden yıpranmış,
kendi kuyruğunu kovalayan bir gölge.

Her şey gri...
bir zamanlar canlı olan renkler,
ölümün sessiz bir duasına dönüştü.

Ben, sessizliğin sıcak kucağına yorgun,
karanlığımla dans etmek isterim;
bu, aklın labirentinde kaybolmak,
deliliğin en zarif halidir.

İçimde, sisler içinde eriyen kemiklerim,
suslulukta çiçek açan dikenler gibi,
bana unutmayı öğretir—
hatıraların küllerinden yeniden doğmayı.

Ve ben, seni unutmak isterim,
yaşamı, ölümün sonsuz ve sakin koynunda,
uyanmamak üzere,
uyumak isterim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1633037/varolusun-unutulmus-aynasi.html>